

DEMOCRÀCIA ÉS REPÚBLICA

NO A L'155

Llibertat immediata per als Jordis i tots els detinguts

Des de fa diversos anys, centenars de milers, en ocasions milions de persones, s'han mobilitzat a Catalunya pel dret a decidir, i fins i tot per la independència, però també contra el govern de la Monarquia i contra la seva Constitució. Un moviment que ha seguit a la immensa mobilització que va haver-hi en els anys anteriors de treballadors en tot l'Estat espanyol contra les retallades socials i l'atac a les llibertats.

Aquest dissabte 11 de novembre centenars de milers han envaït de nou els carrers de Barcelona, convocats per les organitzacions nacionalistes, democràtiques i els sindicats UGT i CCOO, per exigir l'alliberament dels detinguts i la retirada del 155.

Rebutjant tota possibilitat de diàleg o negociació, i recorrent una vegada i una altra a la via judicial i policial, el govern de la Monarquia, amb el suport de la direcció del PSOE i d'altres formacions polítiques que pretenen ser equidistants, va decidir el 27 d'octubre aplicar l'article 155 de la Constitució que permet al govern central dissoldre o substituir les institucions regionals de les Autonomies. Al mateix temps, el *Gobierno* destituïa al Govern de la Generalitat, dissolia el Parlament i convocava eleccions autonòmiques per al 21 de desembre.

Al mateix moment, la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, empresonava a 8 consellers de la Generalitat, mentre que uns altres, com el president Puigdemont, optaven per refugiar-se a Bèlgica. I el Tribunal Suprem procedia igualment contra la taula del Parlament català.

Aquest govern, corroït per la corrupció (el policia de la UDEF que va dirigir la recerca de la trama Gürtel acaba de declarar que els indicis apunten al fet que Rajoy cobrava sobresous

del PP en "B"), i minoritari tant a la societat com a les Corts, no s'ha limitat a suspendre l'autonomia de Catalunya. El dimarts 7 de novembre va decidir fer el mateix amb l'Ajuntament de Madrid, que passa a ser tutelat econòmicament pel ministre Montoro, igual que ja ho ha fet amb milers d'ajuntaments de tota Espanya. Altres responsables d'aquest govern ja han amenaçat amb el 155 a qualsevol institució regional que gosi apartar-se del dictat del règim. Tot obeint les ordres de la UE.

Arreglaran alguna cosa les eleccions del 21 de desembre?

Tenim raons de sobres per dubtar-ho. Diversos responsables del PP, com el seu portaveu a Catalunya, García Albiol, ja han advertit que si després de les eleccions es torna a la senda de l'independentisme, el govern tornarà a aplicar el 155. És a dir, per si no estava clar abans, que el restabliment de l'"ordre constitucional" porta implícitament associada la renúncia a qualsevol objectiu polític que el posi en qüestió, sobretot quan aquest objectiu polític és assumit per àmplies masses. En altres paraules: que només es permetrà una autonomia "tutelada". Així, l'esbombat anunci d'una reforma constitucional resulta ser abans de res la tapadora dels flagrants atropellaments contra el poble català i els seus representants, en realitat contra tots els pobles. És democràcia, això?

En l'al·locució del 3 d'octubre, el Rei va reiterar que la institució que representa no es mourà ni un centímetre de la posició establerta en l'article 2 de la Constitució de 1978, que estableix "la unitat indissoluble de la Nació Espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots

els espanyols”. En això consisteix el seu paper de “àrbitre”: a encapçalar els poders i institucions provinents del franquisme, que són les que exerceixen el poder real, en estreta col·laboració amb el capital financer. Aquest capital que no dubta a forçar la deslocalització d’empreses per atemorir als treballadors, davant la passivitat del govern de la Generalitat –abans de la seva destitució– i dels dirigents independentistes.

Per molt que s’emboïllin en la bandera *rojigualda*, no dubten ni un instant a establir-se en paradisos fiscals per no pagar impostos a la nació que diuen defensar.

Les eleccions del 21 de desembre estan plantejades com un intent de fer acceptar al poble català l’ordre constitucional de l’article 155, que nega el dret a decidir i amenaça tots els drets democràtics conquistats. Com un instrument per fer “tornar a la cleda” als dirigents independentistes, per segellar la seva derrota i, sobre aquesta derrota, redoblar els atacs contra la classe obrera i contra tots els pobles d’Espanya, reforçant l’estat d’excepció econòmic que tenalla els ajuntaments, la sanitat i l’ensenyament, i es disposa a rebentar el sistema de pensions de repartiment, i emprendre una nova reforma laboral, o continuar amb la repressió de sindicalistes.

No, no hi ha sortida en aquest marc, ni per a Catalunya ni per a la resta de pobles. Per més que tothom doni per bona la convocatòria electoral en ple estat d’excepció del 155, inclosos els qui s’han pronunciat contra el 155 i, sorpresivament, els qui parlen de República Catalana, que avui accepten el marc polític que fa pocs dies cridaven a desobeir.

És evident que enmig de la confusió i mancant altres sortides, bona part de la població i de la joventut participarà: uns per barrar el pas als del 155, per expressar el rebuig del règim i al govern del PP, o per reclamar la llibertat dels detinguts i uns altres per mostrar la seva

desafecció davant un procés que ha donat l’esquena als treballadors i pobles de l’Estat espanyol, que solament ha mostrat els seus senyals identitaris al marge dels drets socials, i que ha estat encapçalat per dirigents caracteritzats per la seva política antisocial.

I molts es pregunten amb raó: després del 21, què?

Per la nostra banda, considerem que des del punt de vista de la majoria social que existeix a Catalunya, partidària del dret a decidir, des del punt de vista dels centenars de milers de treballadors i joves que no separen la lluita pels drets nacionals de la lluita pels drets socials, etc., no hi ha cap més sortida que conjuminar forces per aconseguir un veritable canvi polític.

Només hi ha una sortida del bloqueig polític: la República

Per als qui defensen la llibertat dels pobles i per als qui troben a faltar la lluita per les reivindicacions socials, contra les retallades, per l’ocupació digna, per la recuperació dels salaris i la defensa de les pensions, no hi ha cap més sortida que la lluita contra el règim que nega tots i cadascun d’aquests drets, i que els nega tant a andalusos i bascos, com a murcians i catalans, a madrilenys i gallecs. No hi ha cap més sortida que la lluita per la República, que no consisteix en proclamacions buides sinó en la mobilització unida dels treballadors i els pobles per les reivindicacions, ara mateix, la lluita per la retirada del 155, per la llibertat dels presos, alhora que per la derogació de les últimes reformes laborals i de pensions.

Com a partidaris de la República, de la República Catalana lliure, de la unió lliure de repúbliques sobiranes, som conscients que l’enfrontament en curs només és el preludi de les grans mobilitzacions que, arrossegant les organitzacions, enfrontaran la majoria dels treballadors i els pobles contra el règim heretat del franquisme, fidel servidor del gran capital.

POSI

Partit Obrer Socialista Internacionalista

Secció a Espanya de la IV Internacional

L'EMANCIPACIÓ DELS TREBALLADORS SERÀ OBRA D'ELLS MATEIXOS

inforposi@gmail.com
<http://www.posicuarta.org>